

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/78/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2520010047
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2520010047.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného Z. C. pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona a prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 3.6.2020, sp. zn. 8T/13/2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.6.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Z. C., nar. XX.XX.XXXX, zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 3.6.2021, sp. zn. 8T/13/2020, bolo rozhodnuté takto:

Obžalovaný

Z. C. , nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom Z. nad N., N. XXX/XX,

sa uznáva za vinného, že

1. v období od 4. septembra 2017 do 26. októbra 2017 z bližšie nezisteného miesta v Českej republike vydávajúc sa za R. N., konateľa spoločnosti TORO HIGHLANDER, s. r. o., so sídlom Praha 3 - Žižkov, Kubelíkova 1224/42, Česká republika, bez jeho vedomia a súhlasu z mailovej adresy R. ktorú vopred na tento účel vytvoril, zaslal opakované mailové objednávky ubytovania, čím pre seba vylákal v hoteli NH Collection Olomouc Congress v Olomouci, Legionárska 21, Česká republika, poskytnutie ubytovacích služieb na 33 nocí a to v termínoch od 4. septembra 2017 do 7. septembra 2017, od 8. septembra 2017 do 10. septembra 2017, od 10. septembra 2017 do 13. septembra 2017, od 21. septembra 2017 do 27. septembra 2017, od 3. októbra 2017 do 8. októbra 2017, od 15. októbra 2017 do 23. októbra 2017 a od 26. októbra 2017 do 1. novembra 2017 s tým, že za poskytnuté služby na základe vystavených faktúr spoločnosti TORO HIGHLANDER, s. r. o. zaplatí do 14 dní od vystavenia faktúry, pričom už v čase objednania ubytovania vo všetkých prípadoch vedel a aj konal s tým, že za poskytnuté služby on a ani nikto iný nezaplatí, čím spôsobil poškodenej spoločnosti HOTELPARK STADION, a. s., so sídlom Olomouc, Legionárska 1311/21, Česká republika, IČO 27820998 škodu v celkovej výške 4.360,28 eur (113.157 Kč),

2. dňa 13. novembra 2017 o 07:30 hod. z bližšie nezisteného miesta v Českej republike vydávajúc sa za R. N., konateľa spoločnosti TORO HIGHLANDER, s. r. o., so sídlom Praha 3 - Žižkov, Kubelíkova 1224/42, Česká republika, bez jeho vedomia a súhlasu z mailovej adresy R., ktorú vopred na tento účel vytvoril, zaslal mailovú objednávku ubytovania, čím pre seba vylákal v hoteli GÓL v Olomouci, Legionárska 12, Česká republika, poskytnutie ubytovacích služieb a to v termíne od 13. novembra 2017 do 14. novembra 2017 s tým, že za poskytnuté služby na základe vystavenej faktúry č. 171300292 spoločnosti TORO HIGHLANDER, s. r. o., zaplatí do 20. novembra 2017, pričom už v čase objednania ubytovania vedel a aj konal s tým, že za poskytnuté služby on a ani nikto iný nezaplatí, čím spôsobil

poškodenej Z. U., so sídlom podnikania Olomouc - Neředín, Politických vězňů 359/2, Česká republika, škodu vo výške 42,63 eur (1.090 Kč),

3. dňa 14. novembra 2017 o 02:33 hod. z bližšie nezisteného miesta v Českej republike vydávajúc sa za R. N., konateľa spoločnosti TORO HIGHLANDER, s. r. o., so sídlom Praha 3 - Žižkov, Kubelíkova 1224/42, Česká republika, bez jeho vedomia a súhlasu z mailovej adresy R., ktorú vopred na tento účel vytvoril, zaslal mailovú objednávku ubytovania, čím pre seba vylákal v hoteli Lafayette, v Olomouci, Šantova 767/14, Česká republika, poskytnutie ubytovacích služieb na 5 nocí, a to v termíne od 14. novembra 2017 do 19. novembra 2017 s tým, že za poskytnuté služby na základe vystavenej faktúry č. 2017386 spoločnosti TORO HIGHLANDER, s. r. o., zaplatí do 14.12.2017, pričom už v čase objednania ubytovania vedel a aj konal s tým, že za poskytnuté služby on a ani nikto iný nezaplatí, čím spôsobil poškodenej spoločnosti VERUMNOMEN, s. r. o., IČO 27769844 so sídlom Olomouc, Šantova 767/14, Česká republika škodu 434,17 eur (11.100 Kč),

4. v presne nezistenom čase dňa 2. novembra 2017 z nezisteného miesta v Českej republike sa pokúsil neoprávnene si obstaráť 3 ks platobných tankovacích kariet typu CCS Limit s mesačným limitom každej karty vo výške 10.000 Kč (391,62 eur) za účelom použiť ich ako pravé, tým spôsobom, že bez vedomia a súhlasu konateľa spoločnosti TORO HIGHLANDER, s. r. o., so sídlom Praha 3 - Žižkov, Kubelíkova 1224/42, Česká republika, R. N., si ich v jeho mene z mailovej adresy R. objednal u spoločnosti CCS Česká spoločnosť pro platební karty, s. r. o., so sídlom Praha 8, Chlumčanského 5, Česká republika, IČO 27916693 a požiadal o ich doručenie do miesta svojho bydliska, spoločnosť CCS Česká spoločnosť pro platební karty, s. r. o. 3 ks platobných tankovacích kariet následne na základe objednávky vydala na mená R. N. (č. karty 246521002002), M. D. (č. karty 246521003000) a Z. C. (č. karty 246521001004), a tieto doručila do sídla spoločnosti TORO HIGHLANDER, s. r. o. na adresu Praha 3 - Žižkov, Kubelíkova 1224/42, Česká republika, pričom objednané platobné tankovacie karty sa k Z. C. nedostali,

t e d a

v bodoch 1 - 3 rozsudku

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu a taký čin spáchal závažnejším spôsobom - na viacerých osobách,

v bode 4 rozsudku

dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle neoprávnene si obstaráť platobnú kartu na účel použiť ju ako pravú,

č í m s p á c h a l

v bodoch 1 - 3 rozsudku

pokračovací zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona,

v bode 4 rozsudku

prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona ho súd pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa ruší výrok o treste v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10To/28/2018 zo dňa 17.10.2018, právoplatnom dňa 17.10.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným:

1. spoločnosti HOTELPARK STADION, a.s., so sídlom Česká republika, Olomouc, Legionárska 1311/21, IČ: 27 820 998 škodu vo výške 113.157,- Kč,

2. spoločnosti VERUM NOMEN, s.r.o., so sídlom Česká republika, Olomouc, Šantova 767/14, IČ: 27 769 844 škodu vo výške 11.100,- Kč.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku sa odkazuje poškodená spoločnosť HOTELPARK STADION, a. s., so sídlom Česká republika, Olomouc, Legionárska 1311/21, IČO: 27 820 998 so zvyškom svojho nároku na náhradu škody na civilný proces alebo na konanie pred iným príslušným orgánom.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa odkazuje poškodená Z. U., s miestom podnikania Česká republika, Olomouc - Nerědín, Politických vězňů 359/2, IČ: 76 101 169 s nárokom na náhradu škody na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Proti tomuto rozsudku podal čo do výroku o treste odvolanie obžalovaný. Chce požiadať o zníženie trestu, po jeho poslednom prepustení si uvedomil, že život je krátky na to, aby ho strávil v base, preto od 26.7.2019 si dáva život do poriadku, našiel si dve zamestnania, platí si riadne všetky svoje povinnosti, vyhlásil osobný bankrot, nepácha žiadnu trestnú činnosť, venuje sa rodine, trest za neplatenie výživného mu otvoril oči. Konečne žije slušne a poctivo, chce poprosiť o zníženie trestu aby sa čo najskôr vrátil do života, ktorý už žije. Má strach že sa udejú v rodine smutné veci a nebude sa ani môcť rozlúčiť, tiež má strach, že jeho deti budú mať o svojom otcovi len tú najhoršiu mienku. Z morálneho hľadiska si trest zaslúži, ale z ľudského chce požiadať o zmiernenie trestu, aby v konečnom dôsledku neprišiel o všetko, čo si začal budovať.

Prostredníctvom svojich obhajcov odôvodnil svoje odvolanie tým, že považujú trest za neprimerane prísny, mohol mu byť uložený aj trest v trvaní dvoch rokov, keďže urobil vyhlásenie o vine, a ak nie je priestor na mimoriadne zníženie trestu, tak aby mu bol uložený trest na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby v trvaní 3 roky. V rozsudku absentujú úvahy, ako sa súd vysporiadal s faktom, že obžalovaný nahradil poškodenej U. škodu v sume 1.090 Kč, toto mu nebolo zohľadnené ako poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona. Určite by pokračoval aj v nahradení škody ostatným poškodeným, čo však v podmienkach výkonu trestu nie je možné. Predkladajú aj Spoločenskú záruku ústavu Vlastní síly, z.ú. a prísľub zamestnania, z ktorých vyplýva snaha obžalovaného pokračovať v nahradení škody ostatným poškodeným. Čo sa týka jeho predchádzajúcich odsúdení, pod bodmi 1,2,4,6,7 (odpis RT) sú zahladené, nie je možné na ne prihliadať, odsúdenia pod bodmi 7-10-11 je potrebné považovať za jedno odsúdenie, keďže mu bol uložený súhrnný trest. Obžalovaný sa ku všetkým trestným činom priznal a napomáhal v objasňovaní. Poľahčujúce okolnosti sú teda podľa § 36 písm. n), l), a k) Trestného zákona a tieto mal súd vyhodnotiť aj z pohľadu zákonného kritéria podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona. Z hľadiska princípu legitímnych očakávaní v rozhodovacej praxi súdov v obdobných prípadoch je namieste mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Poškodený N. A., konateľ Verum Nomen s.r.o. zaslal súdu vyjadrenie, podľa ktorého sa javí odvolanie obžalovaného ako účelové, to čo obžalovaný tvrdí, nie je pravda, v odvolaní tvrdí, že sa snaží všetky dlhy plniť a hrať, im však, ani žiadnemu inému hotelu sa obžalovaný neospravedlnil a neuhradil ani korunu, preto so znížením trestu nesúhlasia, pretože skutočnosť je iná.

Na verejnom zasadnutí nariadenom na rozhodnutie o podanom odvolaní, zotrval obžalovaný na podanom odvolaní, prokurátor navrhol zamietnuť odvolanie ako nedôvodné.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že vo vzťahu k podanému odvolaniu nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Obžalovaný podal odvolanie ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a to proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Okresný súd prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. V prvom rade je potrebné uviesť, že krajský súd vzhľadom na dôvody odvolania obžalovaného smerujúce len čo do výroku o treste, obmedzil svoju prieskumnú povinnosť len na tento výrok.

Krajský súd konštatuje, že napadnutým rozsudkom bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 roky nepodmienečne. S prihliadnutím na trestnú minulosť a osobu obžalovaného poukazujúc na tú skutočnosť, že obžalovanému bola už v minulosti poskytnutá šanca podmiennečným odsúdením preukázať polepšenie, avšak sa dopúšťal opakovane spáchania skutkov kvalifikovaných ako trestné činy, za ktoré bol opakovane právoplatne odsúdený, dospel okresný súd k správnejmu záveru, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody. Okresný súd správne poukázal na to, že obžalovaný je špeciálny recidivista, prevažne bol totiž súdený za majetkovú trestnú činnosť, predovšetkým vo forme podvodov. Stíhanej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia ako aj podmiennečného odsúdenia. Je možné preto konštatovať, že predchádzajúce odsúdenia nespojené s odňatím slobody nemali na obžalovaného žiadny výchovný účinok. Z tohto hľadiska nemá rozhodujúci vplyv na ukladaný trest ani predložené podanie - označené ako spoločenská záruka. V prípade, že obžalovaný má skutočne záujem už viac nepáchať trestnú činnosť a napraviť spôsobenú škodu, môže tak, aj za pomoci spoločnosti ponúkajúcej spoločenskú záruku, urobiť po tom, čo vykoná trest. Rozhodujúce tiež nie je to, či má alebo nemá obžalovaný určité odsúdenia zahľadené. Z hľadiska ukladania trestu je jednoznačne potrebné konštatovať, že ide o obžalovaného ako osobu páchatel'a s kriminálnymi sklonmi, recidivistu, ktorý je permanentnou hrozbou pre spoločnosť, pretože zjavne sa podmiennečne i nepodmienečne tresty miňajú výchovného účinku, obžalovaný v minulosti porušil podmienky podmiennečného odkladu výkonu trestu, i podmiennečného prepustenia.

Podľa názoru krajského súdu sa okresný súd správne vysporiadal so všetkými okolnosťami dôležitými pre zákonné rozhodnutie o treste obžalovaného, pričom v postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

Berúc do úvahy skutočnosti, že obžalovaný je špeciálnym recidivistom, je trest uložený napadnutým rozsudkom vo výmere 4 roky, z pohľadu krajského súdu primeraný a zákonný.

Krajský súd v nadväznosti na odvolanie obžalovaného a jeho námietky týkajúce sa mimoriadneho zníženia trestu uvádza, že aj napriek urobenému vyhláseniu o vine v zmysle § 257 Trestného poriadku, nebol naplnený dôvod pre mimoriadne zníženie trestu.

Podľa stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. A to napriek skutočnosti, že nemožno považovať samotné priznanie sa obžalovaného k spáchaniu

trestného činu za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona (páchateľ napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom). Podľa citovaného stanoviska, je namieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine (rovnako právne rovnocenného vyhlásenia o nepopretí spáchania činu) mal možnosť (nie povinnosť) pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste. Dokonca, keďže ide o uznanie viny bez garancie alebo predpokladu určitého (pre obžalovaného priaznivého) rozhodnutia o treste, možnosť mimoriadne znížiť trest je tu ešte dôvodnejšia (preto sa tretia právna veta zmieňuje o medzere v zákone). Ide o procesnú logiku vzdania sa práva na (kompletné) súdne konanie, v rámci ktorej je vhodné a vecne správne umožniť mimoriadne zmiernenie trestu.

Treba však upozorniť, že spomínané stanovisko síce umožňuje pristúpiť k zníženiu trestu, avšak vždy ide o možnosť, a je na posúdení súdu a vyhodnotení ďalších skutočností, či je možné v tom ktorom prípade k mimoriadnemu zníženiu a v akom rozsahu, pristúpiť. Podľa názoru krajského súdu v prípade obžalovaného práve z dôvodu jeho trestnej minulosti (obžalovaný je vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti tzv. špeciálnym recidivistom), nie je mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody namieste.

Trest uložený obžalovaným okresným súdom zodpovedá všetkým zásadám pre ukládanie trestu.

Možno teda záverom uviesť k námietke obžalovaného, ktorý žiada znížiť uložený trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby, príp. na samej dolnej hranici, že táto odvolacia námietka je nedôvodná. Krajský súd v tejto súvislosti dospel k záveru, že nepovažuje využitie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody vzhľadom na spáchanie trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia a odsúdenia a trestnú minulosť obžalovaného, a tiež vzhľadom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočné.

K námietke obhajoby, že nebola zohľadnená poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, resp. že nebol zohľadnený počet a závažnosť poľahčujúcich okolností pri výmere trestu, krajský súd upozorňuje, že pre naplnenie podmienok priznania uvedenej poľahčujúcej okolnosti sa vyžaduje úplná náhrada škody poškodeným, čo aj s ohľadom na vyjadrenie jedného z poškodených naplnené nebolo. Poukazovanie na to, že obžalovaný by isto pokračoval v náhrade škody, avšak mu v tom bráni výkon trestu, je preukazom nedostatočnej sebakritiky a doslova výsmech poškodeným, ktorým spôsobil svojou trestnou činnosťou škodu a doposiaľ ju neuhradil, pretože jedine svojim správaním sa obžalovaný „přičinil“ o to, že sa nachádza vo výkone trestu. Na druhej strane nie je predsa vylúčené, aby uhrádzal škodu aj počas výkonu trestu, hoci aj postupne, pričom okolnosť, že podľa obžalovaného to nie je možné (pravdepodobne má na mysli obmedzené zárobkové možnosti vo výkone trestu, prípadne nedostatočné resp. nulové úspory), nemôže byť u obžalovaného vyhodnotená ako poľahčujúca okolnosť.

Obžalovaný deklaruje záujem viesť riadny život, prezentuje obavy o to, ako ho vníma jeho rodina, a to, či sa mu nezrúti všetko, čo budoval. Krajský súd však upriamuje pozornosť na to, že obžalovaný od roku 2007 porušuje zákonné normy spoločnosti, spôsobuje škody iným, pričom ním deklarovaný riadny život má viesť od roku 2018. Ak je jeho záujem pokračovať bez páchania trestnej činnosti aj do budúcnosti, môže tak urobiť po tom, čo vykoná uložený trest (tresty), pretože k zodpovednosti nepatrí len predsavzatie (a jeho dodržanie) viesť riadny život do budúcnosti, ale aj prevzatie zodpovednosti za jeho vlastné správanie z minulosti a znášanie následkov zaň.

Rovnako správne postupoval okresný súd pri ukladaní súhrnného trestu a zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 170 ods. 6 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.